

404. Jaj, mely hamar múlik világ dicsősége

Debrecen, 1781.

am /G F C/E dm C/E F G em C G
am F dm G em G

1. Jaj, mely ha - mar mú - lik vi - lág di - cső - sé - ge, Hir - te - len vál - to - zik
2. Mint a füst és ár - nyék, csak o - lyan é - le - ted, Hir - te - len el - mú - lik,

dm A gm7 A7 dm
dm E A7 dm

min - den é - kes - sé - ge, Tá - vo - zik szép - sé - ge!
ész - re sem ve - he - ted, Mint lesz e - nyé - sze - ted.

am F dm G em G dm E
A7 dm

3. Mint a szép virágok tavasszal újulnak, Ékes nyílásukkal fénylenek, vidulnak,
De hamar elmúlnak:

am F dm G em G dm E
A7 dm

4. Ifjak rettegjete, vének megtérjete: Ím rajtatok a sor, azért készüljete,
Mert el kell menete.

am F dm G em G dm E
A7 dm

5. Ez úttól kincs, jószág senkit meg nem menthet, Egyedüli mentség csak Jézusod lehet,
Ki velünk jót tehet.

am F dm G em G dm E
A7 dm

6. Ő a testi halált életre fordítja, A hívő léleknek szennyét letisztítja,
Végre boldogítja.

am F dm G em G dm E
A7 dm

7. Mi is végóránkon hogy erre juthassunk, Tiszta kegyességet Istenhez mutassunk:
Így lesz boldog sorsunk.

am F dm G em G dm E
A7 dm

8. Ki - ki életében azért elkészítse Testét a férgeknek, lelkét az Istennek
Örök dicsőségre.

Lőcse, 1652.

